

Många konstnärer arbetar numera med kombinationen text och bild i bokform. Artist books, har en längre tid förekommit som ett alternativt inslag i den samtida konstalstringen. En som har drivit detta mycket lång är till exempel akvarellisten Lars Lerin som i sitt konstnärskap har en omfattande produktion av textsatta bilderböcker. En annan med en mer ironisk udd är Leif Eriksson med sina The waste paper act och New moves adada, där läsaren själv kan fylla i vad vederbörande vill läsa om. Tankar på artist books väcks när jag beskådar piteåkonstnären Sture Berglunds utställning på Norrbottens museum. Det är en utställning som är väldigt kopplad till hans i år utgivna bok - Skärgårdstecken.

Det är första gången som museet visar en separatutställning av Berglund. Det är lite märkligt att det dröjt så länge med tanke på att han varit verksam som konstnär sedan sextioalet och dessutom jobbat tiotalet år på museet. I Piteå brukar det vara väckelsestämning var gång han ställer ut på hemmaplan och den här utställningen visades i Piteå innan den drog norrut till residenstaden. Det kan förklara känslan av gleshet i det utställda materialet. Sture Berglund brukar förvisso vara sparsmakad i sina hängningar och han har en utsökt känsla för rummets möjligheter men det känns som om det är bitarna som blev över som nu visas i Luleå. Utställningen baseras på tre större oljemålningar varav en - Vattenland - är under arbete. Den bilden är utställningens stora behållning. Över en laserad sandfärgad yta har Berglund lagt ett mönster av täckande ljust pastellfärgade penselfigurationer som för tankarna till ljusreflexer på mycket mycket grunt vatten. Det är trots sin enkla abstrakta uppbyggnad en monumental naturlyrisk målning som på något sätt sammanfattar en konstnärlig programförklaring, nämligen den att tillvaron får speciellt tydlig gestalt i gränssnittet mellan olika världar. I Berglunds fall i det kustnära mötet mellan elementen luft, jord och vatten.

Mellan de tre oljorna har hängts ett antal mindre, rätt väluppfostrade, lite torra jag skulle vilja säga tuktade akvarellstudier samt en del laserutskrift efter tuschteckningar, de flesta av dem om inte alla, ingår som illustrationer i boken Skärgårdstecken. Upplägget känns mer som en del av en annan idé. Som om det är boken och inte utställningen som var den egentliga avsikten med bilderna. Då faller allt på plats!

Oaktat detta finns det en del intressanta jämförelser att göra mellan originalbilden och dess representation i utställning som i trycksak. Det utställningsoriginalen vinner i färgperspektiv och lyster går förlorat i trycket. Det är ju ett känt fenomen hos den som försökt göra en trycksak av sina målningar. Boken, å andra sidan ger större rättvisa åt bildpresentationen än vad en något brokig utställningslokal gör. Text, bilder, symboler och layout lyfter det hela till något större. Något som dessutom kommer att leva vidare långt efter det att utställningen har packats ihop.

Bertil Sundstedt